

Interviu Ionela Manolache

I. Bună Ionela, pentru început să ne cunoaștem, spune-ne despre studiile tale și motivația care te-a condus la alegerea din momentul prezent!

Bună! Mă numesc Manolache Ionela și am vârsta de 29 de ani.

Am absolvit Colegiul Tehnic „Grigore Antipa”, specializarea Tehnician în turism, promoția 2009. În momentul de față, sunt studentă în cadrul **Facultății de Litere**, specializarea **Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar**, în primul an, în cadrul Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău, fiind și **voluntară în cadrul Departamentului de Consiliere Profesională**. În 2019 am urmat de asemenea un curs timp de 3 luni de inițiere și formare în contabilitate.

Probabil sunteți curioși să aflați de ce tocmai la 29 de ani, după o pauză destul de îndelungată de la absolvirea liceului, am decis să urmez această facultate. După absolvirea bacalaureatului, dorința mea era să studiez același profil din liceu dar cum în județul Bacău nu exista o facultate cu specializarea în turism și cum situația mea financiară nu-mi permitea să studiez la o facultate dintr-un alt oraș, m-am înscris la Facultatea de Științe Economice, specializarea Marketing ID, din cadrul Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău. Între timp, am primit o ofertă de muncă în Italia, pentru o perioadă de câteva luni, după care această perioadă s-a prelungit, fapt care a dus la finalizarea primului meu an de facultate și ultimul, cu această specializare din mai multe motive: l-am cunoscut pe soțul meu și am întemeiat o familie și oricum specializarea Marketing-ul nu era „visul meu”. Anii au trecut, Dumnezeu ne-a binecuvântat cu prima noastră fetiță, apoi cu cea de-a doua fetiță, familia devenind întregită, mai trebuia ca eu să-mi urmez studiile pentru a mă realiza și pe plan profesional. În urmă cu 2 ani, la încurajarea unei rude am decis să mă înscriu la facultatea actuală, mi-a plăcut ideea, dar datorită unei erori de informare nu am reușit să fiu admisă, dar asta nu m-a făcut să renunț. M-am înscris la concursul județean de ocupare a posturilor vacante în Învățământul Primar și Preșcolar organizat de I.S.J. Bacău, am reușit să iau o notă bună, am găsit un post de educatoare suplitoare necalificată în mediul rural și am trăit o nouă provocare încheiată nu doar cu succes, **a fost o provocare care m-a ajutat să-mi descopăr meseria, pasiunea** și rolul meu pe acest pământ în afară de cel de mama, bineînțeles. Anul trecut, optimistă și perseverentă fiind, m-am înscris din nou la Facultatea de Litere, specializarea P.I.P.P. din cadrul Universității „Vasile Alecsandri”, Bacău, de această dată fiind la curent cu calendarul de înscriere și admitere am reușit să

fiu admisă. În același timp, am participat din nou și la Concursul Județean organizat la nivelul I.S.J. Bacău, pentru ocuparea posturilor vacante, de această dată, postul de educatoare l- am găsit abia în al doilea semestru.

2. Care au fost și sunt în continuare provocările pandemiei COVID-19, acest moment unic, particular pe care cu toții îl experimentăm?

Acest moment unic, pentru mine personal a fost o *provocare în mod direct pentru viața mea de studentă, de educatoare dar și de mamă!*

Cele mai mari provocări ale acestei perioade sunt în primul rând adaptarea la condițiile de distanțare socială. Această condiție afectează în mod direct pe cei mici până la

adolescenței. Această perioadă de vârstă este una de formare socială, adaptare socială, de interacțiune socială și de ce nu de inocență. O altă provocare este *adaptarea la educația realizată în mediul online*. Am lucrat online cursurile/seminarele de la facultate, am lucrat online și cu cei mici de la grădiniță cu ajutorul părinților și am lucrat online și cu una dintre fetițele mele care este la clasa pregătitoare. Trecând prin cele două provocări, pot spune că a treia poate fi chiar rezultatul celor două și anume *rezistența la stres*.

Fiind obișnuiți cu rutina de zi cu zi, de interacțiunea cu cei familiari, cu cei din jurul nostru, cu persoanele necunoscute cu care ne intersectăm aleatoriu, cu libertatea relativ neîngrădită așa spune, în momentul apariției virusului Covid-19, libertatea noastră a fost prohibită.

3. Ce modificări a determinat pentru tine acest nou stil de viață ca și studentă în primul an de studii?

În primul rând, trecerea rapidă de la viața de student, în sala de curs/seminar alături de colegi și profesori (benefică pentru cunoaștere, socializare) în cursurile/ seminarele virtuale, de acasă. Primul impact a fost dificil, părea imposibil dar „constrânsă” de situație, de noua realitate am fost determinată să-mi îmbunătățesc abilitățile de utilizare a device-urilor și a platformelor de lucru on-line.

4. Crezi că învățământul de tip online, poate fi o alternativă la cel de tip față în față în relația profesor/student?

DA! Mediul on-line pare să fie un mijloc care facilitează trecerea peste această perioadă și putem spune că datorită acestei oportunități, suntem în plin proces de finalizare a anului de studiu.

5. Care ar fi plusurile dar și minusurile din punctul tău de vedere?

Plusurile în învățământul de tip online:

- oportunitatea de a valorifica în scop educațional un device, rețeaua de internet;
- comoditatea;
- economia de resurse temporale și financiare.

Minusurile în învățământul de tip online:

- lipsa feedback-ului;
- organizarea;
- lipsa interacțiunii fizice: învățarea tradițională, de tip față în față este mult mai benefică în special pentru cei din învățământul preșcolar, primar, gimnazial, liceal;
- lipsa gesturilor de salut: îmbrățișări, strângeri de mână;
- schimburi de atenții, cadouri, de sărbătorire de aniversări și altele.

6. Ce a însemnat pentru tine, acest “mai mult timp liber” și cum l-ai valorificat, având în vedere că ești și mama a doi copii?

Practic, în preajma copiilor mei, am reușit să îmi supraveghez fetițele, să le observ comportamentul lor, în contextul actual de pandemie dar și în contextul de surori. Am făcut teme împreună, diferite activități de relaxare și activități casnice. ***Toți copii din toată lumea merită un bonus extraordinar pentru efortul și înțelegerea de care***

au dat dovadă în toată această perioadă!

7. Care sunt provocările părinților în acest interval, mai ales că copii se află într-un fel de „vacanță” continuă?

Cred că orice părinte se simte îngrijorat în primul rând de lipsa interacțiunii cu alți copii. La fel și învățarea on-line, răbdarea, lipsa învățării tradiționale, care îi afectează în mod direct la dezvoltarea socializării, consider o provocare pentru părinți. Eu, în calitate de părinte a două fetițe cu vârste de 3, respectiv 7 ani, consider că este necesar să le

fiu alături, să le pun pe primul plan, să le formez o dezvoltare armonioasă, cumpătată, pentru că, acum este perioada lor de inocență, ușor de modelat ca mai apoi să ne răsfățăm împreună. În această perioadă mai mult ca oricând copiii noștri, frați mai mici, bunicii, persoanele vulnerabile au nevoie să fie în prim cadru, au nevoie de tot sprijinul nostru.

8. Ai descoperit noi interese, proiecte, cărora poate nu ai avut anterior timpul fizic pentru a le acorda atenție și implicare?

Am descoperit că **trebuie să apreciez mult mai mult tot ceea mă înconjoară**: Dumnezeu, sănătatea, familia, oamenii, cariera, natura și viața în naturalețea și complexitatea ei, fără a tinde la mai mult decât este necesar (tot felul de achiziții de tip vestimentar, casnic, gastronomic, electronic și altele).

9. Totodată, acest interval a însemnat mai mult timp petrecut și cu propria noastră persoană, o mai bună claritate mentală, poate o redefinire a priorităților, o gestionare diferită a resurselor mentale, emoționale și materiale...au existat redefiniri pe aceste planuri/sunt în lucru?

Pot spune că această perioadă de cumpănă, m-a apropiat și mai mult de Dumnezeu. Mi-a dat forța să depășesc această perioadă, să văd binele, să rămân o persoană modestă, naturală cu o imensă dorință de a trăi momente frumoase și timp util, de calitate.

10. Crezi că, în perspectivă, în urma acestui moment istoric pandemia COVID-19, oamenii vor fi mai atenți la echilibrul lor interior, inclusiv sănătatea lor mentală?

Îmi doresc ca măcar o mică parte din oameni să fi realizat că **viața este un dar divin, că oamenii sunt frumoși și cu o putere și inteligență extraordinare**, doar să conștientizeze și să valorifice intens aceste resurse.

A consemnat Daniela Anton

Psiholog Departamentul de Consiliere Profesională,

Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău

